

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/248/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120214453
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120214453.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobkyne: V. N., D.. XX.XX.XXXX, N. Š. W. XXX, XXX XX Š. W., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedüsová, advokátka so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600,- eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 100,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 30.12.2020 domáhala od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600 eur. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 29Csp/78/2018 rozsudkom zo dňa 25.2.2018 bola úspešná v konaní o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi v tomto konaní žalobkyňou a žalovaným, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.4.2019. Ako spotrebiteľka si uplatnila satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané zadostučinenie má naplniť požiadavku sankčného, odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu. Finančné zadostučinenie žalobkyňa požadovala v sume 600 eur, keďže si úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadostučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadostučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadostučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia. Žalovaný má za to, že predmetné rozhodnutie súdu, ktoré uvádza žalobca má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný je ďalej toho názoru, že žalobkyni žiadna ujma, ktorá

by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla. Žalobkyňa tiež nijako relevantne neodôvodnila výšku požadovaného finančného zadosťučinenia. Žalovaný žiadal, aby súd pri posudzovaní uplatneného práva vzal do úvahy aj samotné počínanie žalobkyne, ktorá v rámci kontraktačného postupu konala ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom Zmluvy, bol oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalobkyňa svojim podpisom na Zmluve ďalej prehlásila, že si Zmluvu prečítala, že ju uzatvorila vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Žalovaný pritom žalobkyňu nijakým spôsobom nenútil vstúpiť do tohto záväzkovo-právneho vzťahu.

3. Žalobkyňa v replike okrem iného uviedla, že zo zák. č. 250/2007 Z.z. nevyplýva, aby spotrebiteľ dokazoval akúsi intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku spotrebiteľa, ako ho pociťoval a prežíval a pod.. Spotrebiteľ má teda podľa zákona tvrdiť a dokazovať len to, že na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žalobkyňa tiež uviedla, že zo skutočnosti, že výšku primeraného finančného zadosťučinenia určuje súd voľnou úvahou logicky vyplýva, že ani jej výšku spotrebiteľ nedokazuje. Voľná úvaha súdu však nemôže byť svojvoľnou a už vôbec nie jej paušalizáciou. Jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku, vyjadrená v peniazoch, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobí, alebo mienil spôsobiť, porušením spotrebiteľského práva a predovšetkým z tohto objektívneho kritéria by mal súd pri úvahe o výške primeraného finančného zadosťučinenia vychádzať. Žalobkyňa pritom poukázala na to, že trendom v rozhodovacej praxi sú rozhodnutia, v ktorých súdy priznali primerané finančné zadosťučinenie práve vo výške v akej bola, v súvislosti s obohatením sa dodávateľa, alebo v súvislosti so snahou dodávateľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľov obohatiť, uplatnená.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavila právny zástupca žalobkyne. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a zároveň súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

5. Súd sa oboznámil so všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili strany konania. Dokazovanie vykonal rozhodnutiami všeobecných súdov označených žalobkyňou, vyjadrením žalovaného, pričom zistil tento skutkový stav:

6. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 29Csp/78/2018, zo dňa 25.2.2019 súd určil, zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 805400144 z 18.2.2016 v časti 3 v znení: „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí jednotlivé splátky v lehote ich splatnosti dohodnutej v tejto zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 EUR za každú jednu omeškanú splátku. Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú upomienku zaslanú v zmysle ustanovenia § 9 ods. 11 zákona č. 129/2010 Z. z. čiastku 30 EUR, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.“ je neprijateľná. Súd zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania.

7. Z doložky právoplatnosti a vykonateľnosti súd zistil, že vyššie uvedený rozsudkom nadobudol právoplatnosť dňa 10.4.2019.

8. Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

9. Je nepochybné, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

13. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6Cdo/389/2015, zo dňa 14.9.2016, v ktorom tento súd uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

14. V prejednávanom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd má teda za to, že pokiaľ bol spotrebiteľ úspešný v predchádzajúcom spore pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný.

15. Žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď predstrel žalobkyni na podpis formulárovú zmluvu obsahujúcu neprijateľnú podmienku, na základe ktorej mohol požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške odporujúcej dobrým mravom, ako to súd prvej inštancie konštatoval vo svojom rozsudku. Súd taktiež uviedol, že poplatok za každú upomienku nezodpovedá nákladom vynaloženým na tento druh úkonu a stáva sa tak v podstate sankciou, čo však nie je zmyslom poplatku za vykonanie nejakého úkonu. Tento poplatok nereflektuje na výšku úveru, dobu splácania, počet zostávajúcich splátok, ale je stanovený pevnou sumou. Žalovaný u žalobkyni v dôsledku uvedenej neprijateľnej zmluvnej podmienky vyvolal u nej stav právnej neistoty, ktorý musela riešiť podanou žalobou.

16. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať majetkovej ujmy, ktorá žalobkyni objektívne hrozila, resp. ktorá jej vznikla. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 100,- eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa, ako aj skutočnosť, že nebolo preukázané, že by žalovaný sa domáhal plnenia na základe predmetnej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybné ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba

tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.